Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26367
Copyright: Admont, Benediktinerstift

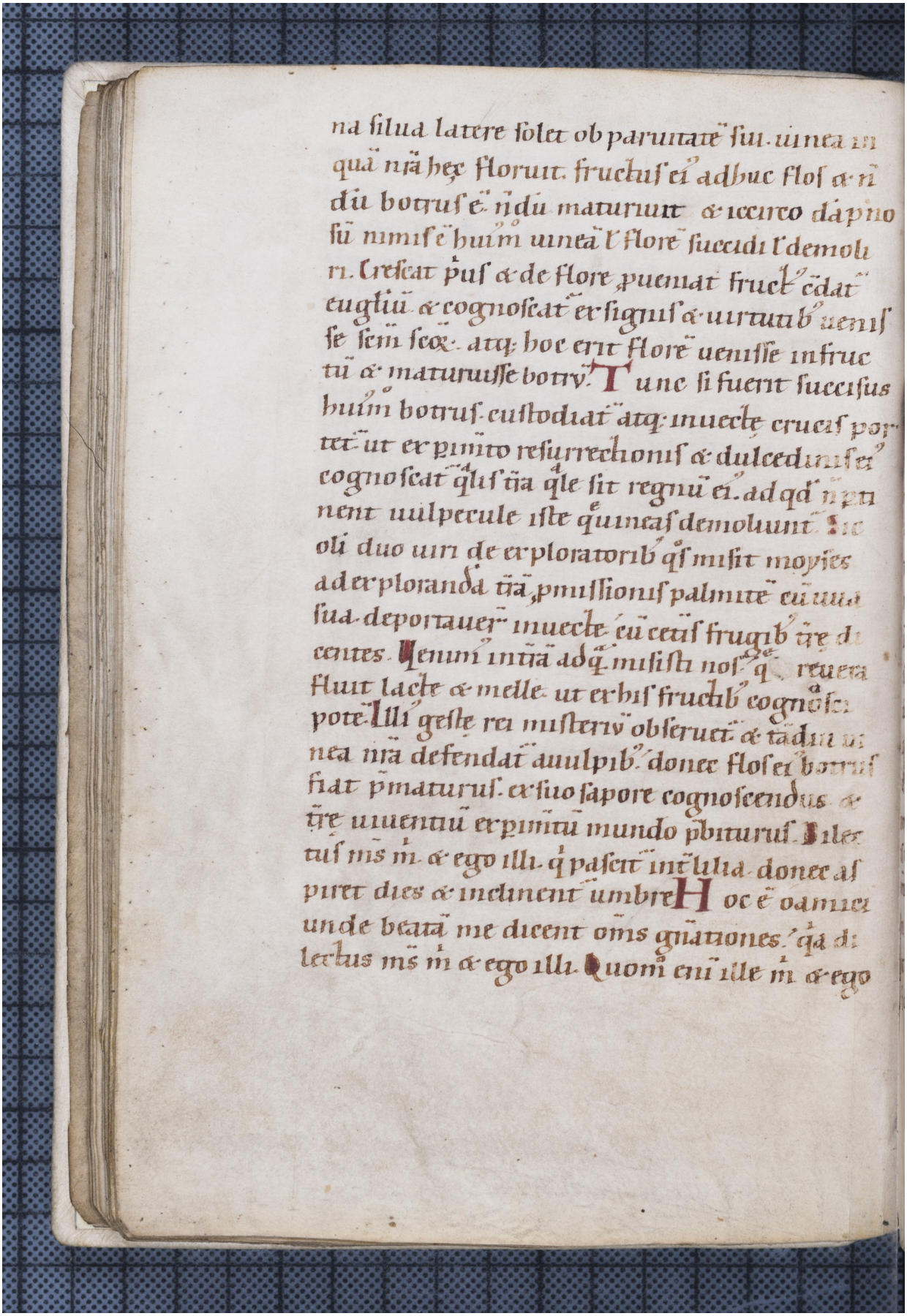

na silua latere solet ob paruitatē sui. uinea in
quā nrā hēc floruit. fructus ei adhuc flos & nō
dū botrus ē. nōdū maturuit & iccirco dāpno
sū nimis ē huīm uineā l' florē succidi l' demoli
ri. Crescat p̄us & de flore puenat fruct' cdat'
eugliū & cognoscat' ex signis & uirtutib' uenis
se sem scēx. atq; hoc erit florē uenisse infruc
tū & maturuisse botrv. Tunc si fuerit succisus
huīm botrus. custodiat' atq; inuecte crucis por
tet' ut ex primito resurrectionis & dulcedinis ei
cognoscat' q̄lis tūa q̄le sit regnū ei. ad qd' nō pti
nent uulpecule iste q̄ uineas demoluntur. Sic
oli duo uiri de exploratorib' q̄s misit moyses
ad exploranda tūa promissionis palmite cū uua
sua deportauer' inuecte cū ceris frugib' tre di
centes. Genuī intūa ad q̄ misisti nos q̄ reuera
fluit lacte & melle ut ex his fructib' cognōsci
pote. Illi geste rei misteriū obseruet' & tādiu ui
nea nrā defendat' a uulpib' donec flos ei botrus
fiat p̄maturus. ex suo sapore cognoscendus &
tre uiuentiū ex primitū mundo p̄biturus. Dilec
tus ms m̄ & ego illi. q̄ pascit' int' lilia donec as
piret dies & inclinent' umbre. Hoc ē oamici
unde beatā me dicent oms gnationes. q̄a di
lectus ms m̄ & ego illi. Quom̄ enī ille m̄ & ego